

3. Здобувачі кажуть: чому я не можу зробити речі у такий спосіб, який мені подобається (викладачі мають почути це як – дозвольте мені бути креативним, дозвольте мені використати мої пристрасті, я вас здивую).

Останній пункт прогнозується як величезна проблема в освіті на Всесвітньому економічному форумі (2018).

Хінуш Шафік висловлюється про те, що все, що є рутиною або повторюваними, буде автоматизоване. Так само Джон Ма (найбагатша людина Азії) попереджує світ, що прогноз на 2030 – це ліквідація 800 мільйонів робочих місць через автоматизацію.

Що ж ми можемо зробити з усіма цими проблемами?

Гра – є фундаментальною та важливою для усіх людей. І концепт, який застосовуваний у навчанні, має назву гейміфікація. Він означає використання принципів дизайну гри і застосування їх у середовищі, де немає гри, таких як освітнє середовище. Як іронічно відзначає Скотт Хеберт, заклади освіти – це найбільша анти-ігрова річ серед існуючих.

У ранні часи розвитку гейміфікації, її невірно сприймали як трансформування у суто гру замість освітнього процесу. Тобто гейміфікацію сприймали як суто розвагу. Насправді, це не так. Хоча немає нічого страшного у тому, щоб гратися та веселитися. Якщо звернутися до біологічних основ, люди та навіть тварини граються і розвивають навички, необхідні для виживання. Навчання через гру закладено у нашу біологічну природу.

Загалом можна сказати, що гейміфікація або ігрофікація – це накладання ігрової механіки на щось у реальному житті (освітній процес). По-перше виділяють шлях «гравця» від його знайомства з предметом (нульовий рівень) до вищої майстерності. У цьому ключі освітній процес розглядається як рівні-юніти з поступовим збільшенням складності. Спочатку простіші, потім складніші, потім найскладніші, потім відпочинок, складний рівень, і полегше – у фіналі. Кевін Вербах стверджує, що це допомагає проходити курс як мінімум у 2 рази більшій кількості здобувачів. Також слід враховувати мотивацію «гравців». За різними критеріями виділяють 4 типи гравців: кілери (найбільше захоплені грою), ачівери (полюбують медальки), дослідники (полюбують дивитися, робити практичні навички, квести), соціалізатори (ті, хто люблять спілкуватися). З іншого боку, Кевін Вербах зазначає, що не всі процеси підходять для переносу у гру.

Висновки. Таким чином, гейміфікація є методом, який може збільшити зацікавленість у навчанні, та потребує ретельної розробки та дослідження ефективності у підготовці фахівців фармації.

ГРУПОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ

Толста І. Ю.

Науковий керівник: Науменко Н. В

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ivanka.tolsta@gmail.com

Актуальність. В умовах реформування медичної освіти в Україні постає завдання про покращення якості підготовки медичних кадрів. Професійна підготовка висококваліфікованого спеціаліста під час навчання спрямована не тільки на накопичення теоретичних знань, але й на формування клінічного мислення та здатності прийняття

виважених рішень в умовах стресу за короткий проміжок часу. Одним з методів вирішення цієї проблеми є впровадження в освітній процес групових методів навчання. Групова навчальна діяльність дозволяє реалізувати природне прагнення до спілкування, взаємодопомоги і співпраці та виконує ряд функцій.

Метою дослідження є вивчення можливостей використання групових методів навчання в освітньому процесі професійної підготовки майбутніх фахівців лабораторної діагностики.

Матеріали та методи. Теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження, тестування для виявлення доцільності впровадження групових методів навчання у підготовці майбутніх фахівців лабораторної діагностики.

Отримані результати. Сучасні методи навчання зорієнтовані на особистість здобувача освіти, створення освітнього середовища, спрямованого на самовираження та саморозвиток майбутніх фахівців. Оптимізація освітнього процесу у закладах вищої медичної освіти зумовлює потребу в нових методах і формах навчання. Серед таких методів заслуговують на посилену увагу методи групового навчання. Групова навчальна діяльність являє собою форму організації навчання в малих групах здобувачів освіти, об'єднаних загальною навчальною метою під опосередкованим керівництвом викладача та співпрацюючи з іншими суб'єктами освітньої діяльності. Робота в групах створює умови для позитивної мотивації, адже під час групової роботи активізується пізнавальна діяльність всіх виконавців, а також створюються умови для співпраці та взаємодопомоги.

Під час роботи в малих групах майбутні фахівці лабораторної діагностики працюють над спільною метою, розподіляючи функції між членами групи; організовують спільний пошук рішень; кожен учасник виконує своє підзавдання з подальшим обговоренням у групі; оцінюється внесок кожного учасника у виконання групового завдання.

Під час групового навчання кожен здобувач освіти є частиною успіху групи, оскільки вони допомагають один одному досягти бажаного результату, а також навчаються спілкуватися один з одним. Майбутні фахівці розвивають навички активно слухати інших, аргументовано доводити власну позицію та впливати на колективне рішення.

Методика організації групової пізнавальної діяльності майбутніх лікарів-діагностів включає три етапи (підготовчий, формування груп, заключний). На підготовчому етапі відбувається попередня підготовка здобувачів освіти до виконання завдання групою, ставляться пізнавальні задачі, проводиться інструктаж про зміст і послідовність роботи в групах, окреслюються рекомендації щодо дидактичного матеріалу в групах. Під час формування груп наголошується на розподілі завдань між членами групи з подальшим їх виконанням та обговоренням. На заключному етапі відбувається захист кожною групою отриманого рішення, здійснюється організація контрольних заходів роботи малої групи в цілому і кожного учасника зокрема.

Так, під час вивчення теми «Епітеліальна тканина» майбутні лікарі-діагности повинні вміти пояснювати та демонструвати будову клітин, тканин, органів; розпізнавати на таблицях, в атласах види тканин; застосовувати набуті знання під час вирішення ситуаційних і проблемних завдань. З метою осмислення та закріплення знань та вмінь з теми на основному етапі заняття майбутні фахівці працювали в малих групах. Завданням для них було дослідити різні види тканин: покривний одношаровий епітелій, покривний багатошаровий епітелій, залозистий епітелій. Для цього майбутнім фахівцям були надані мікропрепарати тканин та фотознімки тканин. Необхідно було визначити тканину, пояснити взаємозв'язок її будови з функцією, пояснити її розташування в організмі. По завершенню групової роботи кожна група мала представити свій груповий звіт.

Методи групового навчання більше зорієнтовані на ціннісний підхід, коли майбутні лікарі-діагности розуміють роль, яку відіграє кожен з членів їх команди у виконанні завдання. Кінцева мета завжди орієнтована на групу і буде досягнута тоді, якщо кожен з учасників успішно виконає свої завдання, а для досягнення цілей необхідно взаємодіяти і працювати злагоджено

Висновки. Групова діяльність у професійній підготовці майбутніх фахівців лабораторної діагностики створює умови, які сприяють більш глибокому засвоєнню інформації, дозволяють оцінювати дії колег, свою власну поведінку та занурюватися в реальну атмосферу ділового співробітництва. Участь у груповій діяльності збагачує знання кожного окремого здобувача освіти, удосконалює його здібності та навички, а отриманий досвід роботи в групах, безумовно, буде в нагоді в процесі професійної діяльності лікарів діагностів.

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТИТРУВАННЯ РОЗЧИНІВ НА ЗАНЯТТЯХ АНАЛІТИЧНОЇ ХІМІЇ

Четвертак Т. Ю.

Медичний фаховий коледж Запорізького державного медичного університету, Запоріжжя,
Україна
shafranskaja@ukr.net

Актуальність. Навчальні інтерактивні роботи дають змогу студентам проводити лабораторні хімічні досліди, які передбачені програмою курсу аналітичної хімії в коледжі, у трьохмірному просторі за рахунок використання інноваційних хмарних технологій.

Мета роботи. Розкрити особливості моделювання процесів титрування розчинів на заняттях аналітичної хімії.

Матеріали та методи. Методами означеного дослідження моделювання процесів титрування розчинів визначено моніторинг хмарних платформ та уявний експеримент, зокрема використання можливостей навчальної віртуальної платформи <https://virtual.edu.rsc.org> при вивченні хімічних процесів.

Отримані результати. З метою підвищення ефективності вивчення курсу «Аналітична хімія» майбутніми фармацевтами в умовах змішаної форми навчання, яке передбачене чинним законодавством під час пандемії, за рахунок оптимізації кількості та якості навчальних матеріалів, видозмінюються методики їх подання, а саме впроваджуються хмарні технології навчання.

Навчальною програмою курсу «Аналітична хімія» з підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «фаховий молодший бакалавр» спеціальність 226 «Фармація, промислова фармація» для передбачено 28 годин практичних занять та 24 години самостійної роботи, які включають виключно процеси титрування (кисотно-основного, окисно-відновного, осаджувального та комплексонометричного). Актуальність відпрацювання навичок титрування на хмарних платформах підсилюється специфікою змішаного навчання та переходом на дистанційну освіту при збільшенні статичних показників захворюваності в кожній окремій групі студентів.

Отже, за допомогою віртуальної платформи Titration Screen Experiment (URL: <https://virtual.edu.rsc.org>) майбутніми фармацевтами опрацьовані наступні питання, які передбачені навчальною програмою курсу, а саме: сутність титриметричного аналізу; класифікація методів титриметричного аналізу; способи титриметричних визначень;